

Maismeel vil indbringe, savner Udvalget nøgagtige Oplysninger om, men den vil dog neppe naae 10,000 vest. Daler eller omtrent 20,000 Rbd. (Det er nu oplyst, at det bliver 24,000 Rbd.) og denne Indtægt forekommer ikke Udvalget at være af den Betydning, at man derfor skulde holde fast paa et i saa mange Henseender uhenftigsmæssigt Paalæg, men at man hellere maa søge dets Afsvævn dækket paa anden Maade. Jeg kunde ønske at erholde Oplysninger om, paa hvilken anden Maade man har tænkt, at dette Afsvævn skulde afhjælpes. Der er et æret Medlem af denne Comitee, som har ladet falde nogle Uttringer, som horte herhen; men jeg veed ikke, hvorvidt der fra Udvalgets Side er paatænkt Noget til at sætte noget Sligt i Gang, eller hvorledes man har tænkt sig, at det skulde komme dertil, at dette Udsald i Finantsernes Indtægt blev erstattet paa anden Maade. Naar der ikke var nogen anden hensigtsmæssig Maade, da forekommer det mig, at det i alt Fald maatte ske derved, at Udførselstolden for Sukkeret blev sat noget høiere, om maaskee ikke saa høit, som efter Forordningen af 1833, men dog saa meget høiere end nu, som det var nødvendigt for at dække Afgangen i Indtagten. Det forekommer mig, at herved kunde være saa meget mindre Betænkelse; thi, om der end, hvilket jeg ikke skal modsigge, kunde være Anledning til at søge saa megen Lettelse, som muligt, for Planterne, saa have de, efter hvad der er oplyst, dog faaet en Lettelse derved, at Kopfskatten er bortfalden. Om end disse Indførselsafgifter skulde træde istedetfor Kopfskatten — thi saaledes har jeg forstaaet Uttringerne under den tidligere Behandling — saa er jo dog Kopfskatten bortfalden, og derved synes det jo altsaa, at Planterne have faaet denne Lettelse. Naar der nu atter skulde foretages en Lettelse i Udførselstolden, da veed jeg ikke, om den maaskee blev større, end der var nødvendigt, paa Grund af, at man naturligviis ikke nu med Billighed kunde forlange, at den Kopfskat, som er erlagt for Negerne, og som Planterne, som Ciere, maatte betale, nu ogsaa skulde blive hvilende paa dem, efterat Emancipationen havde fundet Sted. Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke, at, hvis ellers Uendringforslaget maatte

finde Bifald, saa forekommer det mig i ethvert Fald, at, naar Afgiften paa Maismeel skulde bortfalde, saa maatte Afgiften paa Maiskornet ogsaa bortfalde. Maiskornet findes nemlig ansat til 5 pCt. i den paafølgende Rubrik i den samme Paragraph.

Syholm: Naar den næstforegaaende Taler har søgt paa en meget klar og smuk Maade at forsvare den nærværende Generalgouverneurs Fremgangsmaade, saa troer jeg mig foranlediget til at yttre, at jeg idetmindste for min Part ingenlunde har ønsket eller søgt at kaste nogen Skygge paa denne Mand, og at jeg i den Anskuelse, jeg har yttret i Henseende til de af ham tagne Bestemmelser for Tolden, blot seer en Meningsforskjellighed fra den, han har er fulgt, og som jo maaskee kan være den rigtige. At Generalgouverneuren har været meddeelt en stor Myndighed, det kan vist Ingen, der kender de locale Forhold, opholde sig over, saa meget mindre som Naturen af hans Stilling er en saadan, at en meget discretionair Myndighed altid maa ligge i hans Hænder, saaledes at han, som vist Enhver maa erkjende, der betænker Coloniernes Afstand og isolerede Stilling, vistnok til enhver Tid maatte være bemyndiget til under et passende Ansvar at erklære sig selv for Dictator eller erklære Beleiringsstilstand, som man kalder det, saa at jeg paa ingen Maade troer, at han i de Foretagender, han har foranlediget, har overstredet den Myndighed, som en Generalgouverneur bør have og bør kunne udøve i Colonierne. Naar den samme ærede Taler har yttret sig med Hensyn til andre Provisionsartikler, saasom saltede Sild, salt Fisk og deslige, saa troer jeg ikke, at denne Anskuelse er fuldkommen rigtig, hverken med Hensyn til Artiklernes egen Væbskaffenhed eller med Hensyn til Indførselen deraf, da navnlig disse andre Artikler næsten uden Undtagelse kun indføres fra Danmark, og altsaa indføres frit, hvorved altsaa den Forskiel i Told, som opstaaer ved Forandring af Tolden, for en Deel bortfalder. Naar den ærede Taler har yttret, at, da Generalgouverneuren i 1848 kom til Colonierne, var Tolden forandret, da maa jeg bemærke, at denne Nedsættelse var aldeles temporair og kun havde været gjældende der